

MESURA DE GOVERN sobre el Desenvolupament de l'Estratègia Territorial de Barcelona Activa en l'àmbit de l'Ocupació

1. Antecedents

Tal i com s'estableix a l'**Estratègia per a l'Ocupació de Barcelona 2016-2020**, una de les principals prioritats del nou govern municipal és la lluita contra l'atur i la precarietat laboral. S'ha d'apuntar que, tal i com s'il·lustrarà més endavant, hi ha importants diferències pel que fa a l'atur per districtes i barris. La promoció de l'ocupació de qualitat per a tothom és una de les grans línies de treball sobre les que l'Ajuntament articula la seva activitat. Barcelona Activa és l'organització responsable d'impulsar el desenvolupament econòmic de la ciutat, dissenyant i executant polítiques d'ocupació per a tothom, i afavorint el desenvolupament d'una economia diversificada i de proximitat.

Barcelona Activa està encetant una **nova estratègia de territorialització** de promoció de l'activitat econòmica i l'ocupació per a resoldre, entre d'altres, les realitats següents:

- La llunyania geogràfica de les ubicacions on s'ofereixen els serveis respecte al lloc de residència i/o feina.
- La llunyania dels continguts i la metodologia dels serveis oferts respecte a les necessitats d'alguns segments de població.
- La llunyania del llenguatge i els canals de comunicació emprats per a difondre aquests serveis.

Actualment s'està treballant per a definir una estratègia que faci més propers els serveis de desenvolupament local en relació a les necessitats de les persones i els actors econòmics i socials. Tenint en compte la importància que les **polítiques actives d'ocupació** tenen en el conjunt d'aquest àmbit d'actuació, la mesura que presentem, avança en aquesta direcció.

D'altra banda, el passat mes de gener, l'Ajuntament va anunciar un **pla de barris**, a 10 anys vista, que preveu una inversió de 150 milions d'euros durant aquest mandat. Està pensat com un **pla de xoc** per reduir les desigualtats a les **zones més vulnerables de la ciutat**, com l'Eix Besòs, la banda de Barcelona que mira al riu i que concentra les rendes més baixes de l'àrea metropolitana. També es fixa en Ciutat Vella, Sants-Montjuïc i els barris de muntanya.

Des de l'any 2007 la Generalitat de Catalunya, concretament el Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC), té una convocatòria pròpia i específica, "**Treball als barris**", per complementar -pel que fa a la vessant econòmica- la tasca engegada al 2004 pels Projectes d'Intervenció Integral, col·loquialment anomenats, Llei de Barris. Aquesta iniciativa tenia com a objectiu mitigar, en la mesura del possible, les conseqüències d'importants processos de segregació derivats de les polítiques urbanístiques i demogràfiques dels anys 60 i 70. Aquests processos, com sabem, es concentren en unes zones a on hi viuen, no només els grups tradicionalment exclosos, sinó que també a on "aterren" els nous grups de vulnerabilitat. Durant el temps d'execució d'aquestes iniciatives, la situació de crisi socioeconòmica iniciada l'any 2008 i les polítiques per gestionar-la han incidit i augmentat les situacions de vulnerabilitat (que, segurament, sense aquestes, encara hagués eixamplat més el número de situacions extremes).

El **pla de barris municipal** respon a una voluntat d'ampliar (tant en plantejament com en barris) i reforçar (en accions i recursos) aquesta iniciativa engegada al 2004 continuant amb la integralitat, l'enfocament holístic i la intervenció directa en les causes físiques, socioeconòmiques i culturals associades a la degradació urbana. Una intervenció d'aquestes característiques ha de comptar amb una eina específica per treballar en la recuperació econòmica i l'estimulació de creació d'ocupació, seguint l'estela, i a la seva vegada, complementant, la convocatòria de la Generalitat de Catalunya.

Les **polítiques actives d'ocupació** tenen un paper molt important en un context de crisi econòmica. En el **curt termini**, ajudant a les persones que no tenen feina a trobar-ne una abans que es deslliguin del mercat de treball i contribuint també a lluitar contra l'atur de llarga durada. A **llarg termini** són un element clau per a garantir les transicions causades pels canvis que la nostra societat viu oferint noves oportunitats per a la millora de les capacitats professionals i contribuint a una economia més productiva, competitiva i inclusiva.

Durant aquests darrers mesos, **Barcelona Activa** ha estat treballant en aquesta Mesura de Govern, que en un futur proper es convertirà en una de les parts angulars de l'Estratègia Territorial que s'està construint. Aquesta mesura té en compte el "Pla de Barris" anunciat per l'Ajuntament com a pla de

xoc per reduir les desigualtats a les zones més vulnerables de la ciutat, i està alineada amb el Pla d'Actuació Municipal, l'Estratègia per a l'Ocupació de Barcelona i la convocatòria del SOC "Treball als Barris". D'altra banda, es configura a partir de la integralitat, l'enfocament holístic i la intervenció directa en les causes físiques, socioeconòmiques i culturals associades a la degradació urbana.

2. Vinculació d'aquesta mesura al Pla d'Actuació Municipal (PAM) i a l'Estratègia d'Ocupació de Barcelona (EOB)

A nivell de ciutat trobem dos grans instruments de planificació que estableixen mesures ocupacionals, el **Programa d'Actuació Municipal (PAM) 2016-2019** i l'**Estratègia d'Ocupació de Barcelona (EOB) 2016-2020**.

2.1 PAM

El **PAM** estableix 7 objectius estratègics específicament pel que fa a l'**ocupació**, entre els quals destaquen els següents en relació a la Mesura de Govern:

- Increment de les actuacions per millorar l'ocupabilitat de les persones.
- Renovació i ampliació dels programes dirigits a persones en risc i/o situació de vulnerabilitat o d'exclusió social.
- Pla de foment de l'ocupació amb visió de proximitat.
- Pla d'acció per la formació.
- Situar l'ocupació al centre de les polítiques municipals.
- Nou model d'orientació i intermediació laboral.
- Nou model d'oficina local d'ocupació.

2.2. EOB

L'**EOB**, com s'ha comentat, té com a objectiu incidir sobre el foment de l'ocupació de la ciutat per tal de lluitar contra l'atur i la precarietat laboral de manera decidida de forma consensuada i compartida pels agents.

L'**EOB** s'estructura en quatre grans línies prioritàries d'intervenció:

- Promoure una major articulació i concertació de les polítiques de foment de l'ocupació a nivell de ciutat, garantint de manera transversal una major perspectiva de gènere i atenció a la diversitat.
- Incrementar les actuacions de millora de l'ocupació per a tothom.
- L'ocupació al centre de la política municipal: transversalitzar la prioritat de l'ocupació a les àrees municipals.
- Apropar els serveis al territori i a les necessitats de les persones.

De les 30 tipologies d'intervenció, aquesta mesura s'emmarca, de forma directa, en les següents:

03.01. Promoure una major articulació i concertació de les polítiques de foment de l'ocupació a nivell de ciutat, garantint de manera transversal una major perspectiva de gènere i atenció a la diversitat.

- **M4.** Elaborar un mapa de tots els dispositius i recursos que actualment operen a la ciutat de Barcelona vinculats al foment de l'ocupació en tots els seus aspectes.

03.02. Incrementar les actuacions de millora de l'ocupabilitat per a tothom

Intermediació laboral

- **M10** Ampliar i millorar l'accés i la prestació de serveis d'intermediació mitjançant l'estructuració dels serveis en 3 fases (informació, orientació i acompanyament) i la seva aplicació a través de dispositius ocupacionals territorialitzats, prioritant els col·lectius més desfavorits i/o en risc d'exclusió.
- **M11.** Reforçar el **servei de prospecció d'empreses** establint amb aquestes relacions de més coneixement mutu i de més participació a l'hora de definir els perfils professionals i la descripció dels llocs de treball susceptibles de generar ocupació.

- **M13.** Prioritzar les actuacions i els recursos adreçats a **col·lectius de dones** en situació de vulnerabilitat o precarietat laboral, majors de 45 anys en situació de desocupació de llarga durada i **persones sense papers** (...).
- **M15.** Estudiar l'oportunitat de definir un model d'oficina local d'ocupació i una xarxa d'oficines locals d'ocupació, una per a cada districte com a mínim, amb un catàleg general de serveis comú a totes les oficines i amb serveis i accions específiques per a cada districte. Es començaria per posar en marxa experiències pilot a dos o tres districtes prioritaris, per gradualment estendre el model al conjunt de la ciutat (...).

Projectes integrals

- **M16.** Dissenyar **nous projectes integrals** adreçats als territoris i/o col·lectius que es troben en situació de més necessitat de la ciutat i que incorporin de forma prioritària la potenciació de l'ocupació adreçada als col·lectius en situació de vulnerabilitat. Fomentar projectes integrals que combinin dispositius (detecció de necessitats, orientació, formació, ocupació...) per sectors d'activitat (eficiència energètica, cultura, esports, logística, economia verda...) o col·lectius (joves, dones, aturats de llarga durada, majors de 45 anys, etc.), identificant els grups d'incidència prioritaris. Es farà especial atenció a impulsar en aquest marc projectes d'economia social i cooperativa.

Formació ocupacional

- **M17.** Impulsar la formació **ocupacional, la formació dual, l'acreditació de competències**, etc. per garantir, amb altres agents públics (ConSORCI d'Educació, Fundació Barcelona FP, etc.) l'accés a la formació per a l'ocupació per tothom, prioritzant els col·lectius més desafavorits i/o en risc d'exclusió.
- **M19.** Potenciar les accions que permetin **acreditacions o carnets professionals** amb la consegüent intensificació de col·laboració amb els centres que puguin proveir d'aquest tipus de certificacions.
- **M20.** Incrementar les accions d'**alfabetització digital** adreçades als col·lectius més afectats per la bretxa digital.
- **M21.** Incrementar **programes municipals de formació propis** (complementaris als del SOC) que per la seva durada (curts) i adaptabilitat (a demandes concretes) puguin adreçar-se a col·lectius i a empreses amb necessitats específiques.

03.03. L'ocupació al centre de la política municipal: transversalitzar la prioritat de l'ocupació a les àrees municipals

Sectors o projectes municipals generadors d'ocupació

- **M22.** Identificar **sectors o projectes** al municipi que siguin generadors d'ocupació. I implementar projectes integrals (conjunt de mesures necessàries i adequades) i integrats (amb participació d'operadors municipals i d'altres agents, públics i privats) per afavorir aquesta generació: eficiència energètica, cotxe elèctric, pla delta, etc.

03.04. Apropar els serveis al territori i a les necessitats de les persones

Necessitats/oportunitats i potencial d'ocupació

- **M28.** Crear mecanismes de coordinació i col·laboració a cada districte amb els corresponents agents clau (operadors públics i privats, empreses, xarxes i entitats) per **detectar les oportunitats i potencials en la creació d'ocupació** que té cada territori.

Catàleg de serveis als districtes

- **M29.** Crear un **catàleg de serveis comuns per a tota la ciutat** (informació, orientació i acompanyament actiu en la recerca de feina; accions de qualificació professional; etc.) que es complementi amb **serveis i actuacions específiques a cada territori** segons les seves característiques i necessitats (projectes integrals; formació en competències bàsiques; accions d'alfabetització digital; espais de coworking; tallers per a col·lectius específics; etc.)

Governança d'agents

- **M30. Articular la coordinació** dels diferents agents dels districtes (i dels diferents districtes) per tots els dispositius i operadors vinculats al foment de l'ocupació en tots els seus aspectes i àmbits d'incidència que actualment intervenen en el territori.

Un dels principals objectius que es persegueix amb aquesta estratègia és el **d'oferir un servei de qualitat adequat a les necessitats específiques de cada territori**, i apropar els serveis al territori a les necessitats de les persones. Cal tenir present que els diferents barris de la ciutat presenten realitats i casuístiques diferents, de manera que requereixen respostes diferents. La idea radica en poder plantejar accions específiques a desenvolupar en els diferents barris, que permetin "particulatitzar" aquestes respostes de manera que s'adaptin a les necessitats reals de cada territori. En aquest sentit, la mesura s'erigeix com un important **instrument per a l'equilibri territorial** ja que permet detectar les necessitats, oportunitats i potencials en la creació d'ocupació que té cada barri.

3. Diagnosi de necessitats

L'abast de la mesura, així com la diversitat de tipologies d'actuacions que es preveuen implementar gràcies a aquesta, **té la intenció, i basa la seva efectivitat, en el fet de desenvolupar-se en tota la ciutat**. Ara bé, l'**àrea prioritària d'intervenció**, que no exclusiva, serà la formada per les **zones més vulnerables de la ciutat**.

Segons **dades d'atur registrat (setembre 2016)**, a la ciutat de Barcelona, hi ha 79.653 persones en aquesta situació, de les quals: el 53,9% són dones, el 53,6% tenen 45 o més anys, el 76,9% tenen estudis generals o de FP, el 78,9% són del sector serveis, i el 82,4% de nacionalitat espanyola. Segons dades de l'atur registrat, a setembre de 2016, a la ciutat hi ha 32.907 persones **aturades de llarga durada**. Entre aquestes, n'hi ha 20.913 que porten més de 2 anys a l'atur, mentre que segons l'EPA del II trimestre de 2016, en són prop de 48.000. No s'ha d'oblidar que el col·lectiu de persones aturades de molt llarga durada pot quedar abocat a **situacions d'exclusió social**.

Per **trams d'edat**, el 67,8% de les persones aturades de més de 54 anys porta més d'un any sense feina. Les **dones** són majoritàries entre les persones que estan a l'atur des de fa més temps, un 28,4% de les dones desocupades de la ciutat es troba a l'atur des de fa més de dos anys i un 44% fa més d'un any (23,4 i 38,1% en el cas dels homes, respectivament).

La **indústria** és el sector on la presència d'aturats de llarga durada és més elevada (56,2%), i tendeix a fer-se crònic amb més intensitat en aquest que en la resta de sectors.

Els **aturats amb nivells més baixos** tenen més dificultats per a sortir de l'atur i reintegrar-se al mercat laboral.

La **distribució de la població** de la ciutat de Barcelona, així com la de l'atur mostren diferències significatives pels 10 districtes de la ciutat. Segons l'estimació d'aquestes dades a setembre de 2016, realitzades pel Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona, la mitjana de la ciutat se situa en el 7,6% i per districtes:

- ❖ Ciutat Vella té un 9,3%,
- ❖ L'Eixample un 6,2%,
- ❖ Sants-Montjuïc un 7,9%,
- ❖ Les Corts un 6,1%,
- ❖ Sarrià-Sant Gervasi un 4,3%,
- ❖ Gràcia un 6,6%,
- ❖ Horta-Guinardó un 8,4%,
- ❖ Nou Barris, un 10,6%,
- ❖ Sant Andreu, un 8,6%
- ❖ Sant Martí, un 8,2%.

Per tant, els districtes de Nou Barris i Ciutat Vella són els que tenen un percentatge més elevat, mentre que Sarrià-Sant Gervasi és el que té el menor incidència de l'atur registrat. Els districtes de Ciutat Vella, Sants-Montjuïc, Horta-Guinardó, Nou Barris, Sant Andreu i Sant Martí (en els quals es desenvoluparà aquesta mesura) són els que presenten un més elevat grau de desocupació i se situen per sobre de la mitjana de Barcelona.

En el nostre mercat de treball, la **temporalitat de l'ocupació** és un fet, un problema estructural que afecta a molts segments de la població i que contribueix a aprofundir la segmentació del mercat de treball amb importants implicacions tant en termes de cohesió social com per a la mateixa

competitivitat de les empreses. Com a exemple, els contractes registrats entre gener i setembre de 2016 van ser 753.318 a Barcelona, dels quals el 86,1% eren temporals. L'ocupació i l'ocupabilitat de la ciutadania de la ciutat, no és uniforme.

Pel que fa a les **dades sociodemogràfiques**, la **Renda Familiar Disponible (RFD)** és la mesura teòrica de la capacitat econòmica dels habitants que, en el cas que ens ocupa, valora cadascun dels 73 barris en relació amb la mitjana de la ciutat. Aquest indicador s'obté de forma indirecta a partir de la combinació de diverses variables relacionades amb la situació laboral, el nivell educatiu, la capacitat de consum i la situació patrimonial.

Si bé l'any 2014 la RFD a Barcelona va augmentar un 1,1% i les rendes mitjanes continuen sent majoritàries a Barcelona, els resultats són inferiors als nivells pre-crisi. D'altra banda, les rendes baixes continuen per sobre del 35% del total, i les molt baixes per sobre del 15%.

És destacable la diferenciació entre districtes, força il·lustrativa de la seva desigual distribució a la ciutat, la renda és: molt alta a Sarrià-Sant Gervasi, alta a les Corts, mitjana-alta a l'Eixample i Gràcia, mitjana-baixa a Sant Martí, Ciutat Vella, Horta-Guinardó i Sants-Montjuïc, baixa a Sant Andreu i molt baixa a Nou Barris.

Per a poder fer una certa radiografia d'aquests districtes es presenten les dades incloses en el quadre-resum comparatiu següent:

INDICADORS 2015	CIUTAT VELLA	SANTS-MONTJUÏC	HORTA-GUINARDÓ	NOU BARRIS	SANT ANDREU	SANT MARTÍ	BARCELONA
Població (Xifra Oficial 1 de gener)	100.115	180.757	166.559	164.648	146.494	233.659	1.604.555
Estructura d'edats - % grup 16-64 anys	74,1%	67,2%	62,7%	62,1%	64,2%	65,3%	65,0%
Índex d'envelliment	125,7	162,3	184,4	171,3	150,6	141,9	161,5
% estrangers (s/pob)	42,6%	18,5%	11,5%	14,6%	11,4%	15,1%	16,4%
Principals nacionalitats	Pakistanà (15,6%), Filipines (10,7%), Itàlia (10,5%)	Pakistan (9,9%), Itàlia (7,9%), Xina (7%)	Itàlia (7,8%), Bolívia (6,4%), Equador (5,4%)	Hondures (9,5%), Equador (8,6%), Bolívia (8,2%)	Xina (9,2%), Pakistan (8,6%), Marroc (7,6%)	Pakistan (9,8%), Itàlia (9,7%), Xina (9,3%)	Itàlia (9,8%), Pakistan (7,4%), Xina (6,7%)
% llars monoparentals	2,13%	2,20%	2,46%	2,36%	2,47%	2,63%	2,51%
Nivell estudis							
% població nivell instrucció insuficient (sense estudis)	3,6%	4,6%	5,8%	7,3%	4,7%	5,0%	4,4%
% estudis obligatoris	48,4%	48,3%	46,6%	58,7%	48,9%	46,4%	41,2%
% batxiller superior, CFGM	19,7%	23,9%	25,5%	21,5%	26,0%	24,5%	25,0%
% estudis universitaris i CFGS	28,3%	23,2%	22,1%	12,4%	20,4%	24,1%	29,4%
RFD (2014)	79,7	75,8	77,7	53,7	73	85,6	100
Pes de l'atur registrat (Setembre 2016)	9,3%	7,9%	8,4%	10,6%	8,6%	8,2%	7,6%
Valor cadastral local (€/m2)	670,2	699,8	674,5	647,9	668,5	784,4	796,5
Preu mitjà de l'habitatge de 2a mà €/m2 (II TRIM 2016)	3.902	2.693	2.329	1.779	2.227	3.440	3.533

Font: Elaboració del Departament d'Estudis de la Gerència de Política Econòmica i Desenvolupament Local a partir de dades del Departament d'Estadística i el Gabinet Tècnic de Programació de l'Ajuntament de Barcelona.

Ciutat Vella

Concentra el 6,2% de la població de Barcelona i és un districte bastant més dens que el conjunt de la ciutat. Amb un 74,1% de la població en edat de treballar (16-64 anys), està 9,1 punts percentuals per sobre la mitjana de Barcelona. L'índex d'envelliment és el més baix de Barcelona. La proporció de població immigrant és molt elevada, superior al 42% i 2,6 vegades la mitjana de Barcelona. L'índex de renda se situa en un nivell mitjà-baix respecte al de la ciutat.

Sants-Montjuïc

La població de Sants-Montjuïc representa l'11,3% del total de Barcelona i és un districte bastant més dens que el conjunt de la ciutat. Amb un 67,2% de la població en edat de treballar (16-64 anys), es troba 2,2 punts percentuals per sobre la mitjana de Barcelona. La proporció de població immigrant supera en 2,1 punts percentuals la mitjana de la ciutat, i l'índex de renda se situa en un nivell mitjà-baix en relació amb la mitjana de Barcelona.

Horta-Guinardó

Representa el 10,4% de la població de Barcelona. És un districte menys dens que el conjunt de la ciutat i el de major índex d'envelliment entre els districtes analitzats. La proporció d'estrangers és 4,8 punts percentuals inferior a la de Barcelona. Pel que fa a l'índex de renda del districte, se situa en un nivell mitjà-baix en relació amb la mitjana.

Nou Barris

Nou Barris representa el 10,3% de la població de Barcelona. És un districte més dens que el conjunt de la ciutat. El pes de la població en edat de treballar (16-64 anys) està 2,9 punts percentuals per sota de la mitjana de la ciutat. L'índex de renda del districte és el més baix de la ciutat, amb menys del 60% de la mitjana de Barcelona.

Sant Andreu

Sant Andreu representa el 9,1% de la població de Barcelona. És un districte més dens que el conjunt de la ciutat, i compta amb una estructura d'edats molt semblant a la de Barcelona. La proporció d'estrangers és 5 punts percentuals inferior a la de la ciutat. Compta amb un índex de renda baix en relació amb la mitjana de Barcelona, que es troba just per sota del de Sants-Montjuïc i clarament per sobre del de Nou Barris.

Sant Martí

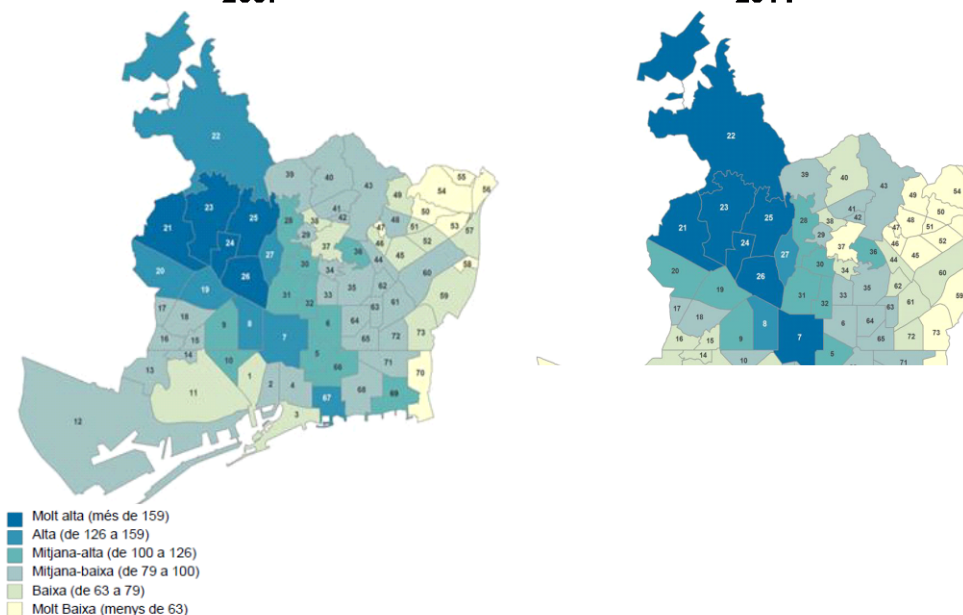
Sant Martí concentra el 14,6% de la població de Barcelona. És el districte amb la major densitat neta de població de tota la ciutat. L'estructura d'edats és semblant a la del conjunt de Barcelona. La proporció d'estrangers és 1,3 punts percentuals inferior a la mitjana de la ciutat. L'índex de renda es situa en un 85,6% del de Barcelona, el valor més elevat entre els districtes on aquest indicador està per sota de la mitjana de la ciutat.

Pel que fa el seu anàlisi a nivell de **barris**, les dades demostren que durant el 2014 es manté el fort contrast entre la zona oest i la nord-est i s'accentua la polarització degut a que la distància entre els barris amb valors més extrems s'ha fet més grans. Amb un cop d'ull ràpid es pot veure com la situació ja desigual que hi havia a la ciutat abans de la crisi, s'ha accentuat 7 anys després, concentrada en la zona urbana objecte d'aquesta mesura de govern.

RENDA FAMILIAR DISPONIBLE PER CÀPITA (números índex. Base Barcelona = 100)

2007

2014

Font: Distribució Territorial de la Renda Familiar Disponible per càpita a Barcelona.
Gabinet Tècnic de Programació de l'Ajuntament de Barcelona

4. Indicació de la tipologia d'actuacions

En el marc d'aquesta mesura es persegueix **prioritzar les actuacions i els recursos adreçats als col·lectius en situació de vulnerabilitat o precarietat laboral** (joves, aturats de llarga durada, dones, etc.). Es pretén dur a terme les actuacions més eficients i eficaces per tal de facilitar l'accés al mercat laboral d'aquests col·lectius amb especials dificultats. A més, les diferents actuacions proposades incorporen tant la perspectiva de gènere com la perspectiva de la diversitat per lluitar contra la discriminació de les dones i de determinats col·lectius de persones (persones immigrants, persones amb discapacitats, etc.) en el mercat laboral.

Per operativitzar aquesta mesura, ens basarem en l'actuació d'acord a 3 eixos:

4.1. Catàleg de serveis

L'ajut personalitzat en al recerca d'ocupació s'ha mostrat com el tipus de política activa més eficaç i més econòmica per a la majoria d'aturats. Especialment per a treballadors qualificats, sobretot joves. En canvi, en el cas de persones amb poca qualificació l'orientació hauria de ser el primer pas per perfilar la formació que ha de millorar la seva ocupabilitat.

Per augmentar l'eficàcia de les polítiques d'ocupació, s'han d'orientar cap a determinats col·lectius i millorar-ne la seva gestió. Les actives han de concentrar-se en els *treballadors amb menor qualificació*, que són els que pateixen els períodes més llargs de desocupació, amb la finalitat d'evitar l'atur de llarga durada.

Les persones¹ més vulnerables en el context en el que ens trobem són les que tenen nivells més baixos de formació ja que, per una banda han patit més i més ràpidament la pèrdua de la feina, i a més compten amb un menor nivell de cobertura de protecció social, vinculat a un major grau de precarietat laboral. Per una altra, parteixen d'una clara situació desavantajosa per accedir de nou a un nou lloc de treball (encara més en un context de canvi de model productiu en el mig i llarg termini, associat a una demanda creixent de qualificacions altes i intermitges). Segons estudis consultats², els programes que tenen un impacte més positiu en l'ocupabilitat de les persones de forma genèrica són:

- els d'orientació i seguiment i els dels subsidis al sector privat,
- després vindrien els de formació, pels que no s'ha trobat un impacte significativament positiu i,
- finalment, en darrer lloc els programes de creació pública directa de llocs de treball, una vegada aquesta creació ha finalitzat. La qüestió radica en que si no s'incrementa el capital humà de les persones beneficiàries d'aquesta contractació pública, difícilment, milloraran la seva situació de cara al món laboral, una vegada aquest finalitzi

És necessari continuar invertint en polítiques actives d'ocupació degut a l'encara elevat nombre d'aturats que hi ha, però s'ha de fer de forma efectiva i eficient:

- buscar la solució més adequada en funció del col·lectiu,
- que obtingui resultats, no només en terme d'eficiència sinó també i sobretot per a la persona perquè no se senti frustrada,
- que sigui adaptable, el context és canviant i és possible que requereixi de modificacions, que només es podran introduir si es fa un seguiment i avaluació del que s'està fent.

El catàleg de serveis que ha de contemplar aquest apartat ha de ser el més ampli i adaptable possible a les característiques, especificitats i necessitats que es detectin de l'anàlisi que es faci, ja sigui a nivell de col·lectius com de territoris, i més tenint en compte que aquestes poden evolucionar al llarg del temps. Estem parlant de portar a terme projectes integrals d'ocupació, és a dir:

- Programes específics per afavorir la inserció sociolaboral, especialment dels col·lectius amb dificultats d'inserció que continguin una o combinin algunes o totes les actuacions ocupacionals que a continuació s'enuncien, sense perjudici d'altres que es poden proposar i considerar en el futur:

- ¹ Reflexiones y propuestas para la reforma de las políticas activas de empleo en España. Fernando Rocha Sánchez. Área de Empleo y Relaciones Laborales. Fundación 1º de Mayo. Diciembre 2010.

- ² Per exemple, Fedea Policy Papers – 2015/01. Políticas activas de empleo: una panorámica. Sara de la Rica (Universidad del País Vasco (UPV/EHU) y FEDEA).

- Orientació per l'ocupació
 - Informació sobre el mercat de treball
 - Orientació professional
 - Accions sobre mobilitat geogràfica
 - Atenció inicial
 - Tutorització i acompanyament a la inserció
 - Tastets d'oficis
 - Accions sensibilització emprenedoria
- Formació i capacitació
 - Formació tecnico-professional
 - Formació en competències clau, bàsiques, transversals
 - Pràctiques professionals
- Programes experienciació-treball
 - Actuacions d'experienciació laboral (que suposaran una contractació de 6, 9 o 12 mesos, en funció de les especificitats i característiques dels projectes)
- Mercat de treball i intermediació
 - Espais de Recerca de Feina
 - Accions de Recerca de Feina
 - Intermediació
 - Prospecció/Visites a empreses
 - Ajuts a la contractació
 - Accions de reclutament a mida de les empreses

La combinatòria de les diverses accions, així com la durada d'aquestes (ja siguin individualment o conjuntament) respondran a les especificitats i característiques dels projectes que es portin a terme per al desenvolupament d'aquesta mesura de govern. Aquesta circumstància comporta que la seva execució podrà afectar a pressupostos de diverses anualitats.

És important recalcar que aquest catàleg és obert a qualsevol suggeriment o plantejament noveds que pugui sorgir en el transcurs de la implementació de la mesura de govern.

4.2. Priorització de col·lectius

Com hem comentat anteriorment, s'ha de focalitzar prioritàriament les actuacions que es portin a terme en les persones que conformen els col·lectius amb dificultats particulars d'inserció al mercat laboral. Aquestes són:

- Persones perceptores de renda mínima d'inserció
- Persones amb discapacitat reconeguda igual o superior al 33%
- Dones víctimes de violència de gènere i persones víctimes de violència domèstica
- Joves majors de setze anys i menors de trenta provinents d'institucions de protecció de menors
- Interns/es de centres penitenciaris la situació dels quals els permeti accedir a una ocupació, persones en llibertat condicional i persones exrecluses
- Persones amb problemes de drogadoicció o alcoholisme en procés de rehabilitació i reinserció social
- Persones que no puguin accedir a la renda mínima d'inserció identificades com en situació o risc d'exclusió social pels serveis públics competents
- Persona refugiada / demandant d'asil
- Persones participants en programes municipals d'inserció sociolaboral per a col·lectius en risc d'exclusió o amb dificultats especials
- Persones aturades de llarga durada
- Persones majors de 45 anys
- Persones menors de 30 anys
- Persones en situació d'atur que no tenen dret a cap prestació o subsidi
- Persones immigrants extracomunitàries
- Persones integrants d'ètnia minoritària
- Persones amb estudis generals / poc qualificades
- Col·lectiu LGTBI
- Famílies monoparentals

4.3. Tipus d'intervenció

Per al desenvolupament de les accions que s'emmarquin en aquesta mesura de govern, es podran emprar, en funció del cas, fórmules diferents o, fins i tot, una combinatòria de les mateixes:

- Intervenció directa.
- Intervenció via altres.
- Qualsevol altra fórmula jurídica conforme a la normativa de contractació pública.

5. Recursos necessaris

Aquesta mesura de govern que té com objectiu ordenar la tipologia d'intervencions, els col·lectius destinataris i els instruments per a la seva realització, que a més ha de permetre implementar polítiques actives d'ocupació de forma més pròxima i adaptada, en línia amb l'estratègia de territorialització de Barcelona Activa, comportarà la realització d'actuacions per a les quals es comptarà amb pressupost propi, independentment de la font d'ingressos.